03/02/2022

Βεροίας: “Να κάνουμε το αίτημα της σωτηρίας μας διαρκές”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Υπαπαντής του Κυρίου στην Πατρίδα του Δήμου Βεροίας λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο το πρωί της Τετάρτης ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Γρηγόριο Μπεσικιάρη, ο οποίος διακονεί στο Αναλόγιο της ενορίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:
“Είναι ανάγκη να το συνειδητο-ποι-η--σουμε αλλά και να κάνουμε το αίτημα της σωτηρίας μας διαρκές και καθημερινό αίτημα προς τον Θεό, εφόσον μάλιστα ο ίδιος ο Χρι-στος μας συστήνει και μας προ-τρε-πει να θέτουμε ως πρώτο αίτη-μα της προσευχής μας τη βασι-λεία του Θεού, δηλαδή τη σωτηρία μας, και μας υπόσχεται συγχρόνως ότι, αν του ζητούμε τη σωτηρία μας, όλα τα υπόλοιπα θα μας τα προσ-φέρει η αγάπη του”.

Ολόκληρο το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

«Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου».

Ὅπως στή ζωή κάθε ἀνθρώπου ὑπάρχουν στιγμές μοναδικές καί ἀνεπανάληπτες, ἔτσι καί στήν ἱστο-ρία τοῦ κόσμου ὑπάρχουν κο-ρυ-φαῖες καί ἀνεπανάληπτες στιγ-μές. Εἶναι λίγες, καί μία τέτοια ἐορ-τάζει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία σήμερα.

Πρίν ἀπό σαράντα ἡμέρες ἑορτά-σαμε τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, μία στιγ-μή μοναδική καί ἀνε-πα-νάλη-πτη, πού πραγματοποιήθηκε στό τα-πει-νό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ καί μάρ-τυρές της ἔγιναν μόνο οἱ ποι-μέ-νες, πού μπορεῖ καί νά μήν εἶχαν συνει--δητοποιήσει ὅτι τό βρέ-φος στή φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων πού προσκύνησαν ἦταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ σωτήρας τοῦ κόσμου, ὁ Μεσσίας.

Σήμερα ἑορτάζουμε μία ἄλλη μο-να--δική στιγμή, αὐτή τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ στόν ναό τοῦ Θεοῦ, τῆς ὑποδοχῆς του ἀπό τόν πρε-σβύ-τη Συμεών, τόν πρῶτο ἄνθρω-πο πού ἔλαβε τήν ἐσωτερική πλη-ρο-φορία ὅτι τό τεσσαρακονθήμερο βρέφος πού θά ἐρχόταν στήν ἀγκά-λη τῆς Μητέρας του γιά νά ἐκπλη-ρώσει τήν ἐπιταγή τοῦ νόμου εἶναι ὁ Μεσσίας, εἶναι ὁ λυτρωτής τοῦ κό-σμου. Εἶναι ὁ πρῶτος πού θά ἀνα-γνωρίσει δημόσια τό θεῖο βρέ-φος ὡς τόν Χριστό, ὡς τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν σωτήρα τοῦ κόσμου.

Ἡ ἔκφραση τῆς δοξολογίας του πρός τόν Θεό «ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-μοί μου τό

σωτήριόν σου», ἀποτε-λεῖ τό ἐπιστέγασμα τῆς διά βίου προσευχῆς του.

Ἐπί πολλά ἔτη παρακαλοῦσε ὁ Συ-μεών τόν Θεό νά δεῖ, πρίν νά πεθάνει, τόν Μεσσία, νά δεῖ αὐτόν πού θά ἔσωζε τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἁμαρτία καί θά ἀποκαθιστοῦσε τή σχέση τους μέ τόν Θεό. Ἀλλά ὁ Θεός, παρότι τόν εἶχε πληροφο-ρή-σει μέ μυστικό τρόπο ὅτι θά τόν δεῖ, τόν ἄφηνε νά περιμένει καί νά προ-σεύ-χεται, γιά νά καλλιεργεῖ τήν ψυχή του μέ τήν ὑπομονή καί νά προε-τοι-μάζεται μέ τήν προσευ-χή.

Ὡς εὐσεβής καί πιστός Ἰσραη-λί-της περίμενε ὁ Συμεών τόν Μεσσία, χωρίς νά γνωρίζει τί ἀκριβῶς θά κάνει καί πῶς θά σώσει τόν κόσμο, ὅπως γνω-ρίζουμε ἐμεῖς σήμερα. Κι ὅμως τόν περίμενε μέ λαχτάρα καί προ-σευ-χόταν στόν Θεό γι᾽ αὐτό, γιά νά δεῖ «τό σωτήριον» τοῦ Θεοῦ.

Ἄς ἀφήσουμε ὅμως τόν Συμεών νά ἀπο-λαμβάνει τή συνάντησή του μέ τόν Χριστό καί νά δοξάζει τόν Θεό γιά τή μεγάλη εὐλογία του καί ἄς σκεφθοῦμε ποιά εἶναι ἡ δική μας θέση καί ἡ δική μας στάση. Ὁ πρε-σβύτης Συμεών παρακαλοῦσε τόν Θεό γιά κάτι πού δέν γνώριζε ποιά συνέπεια θά εἶχε γιά τόν ἑαυτό του. Ἐμεῖς γνωρίζουμε τή δυνατότητα πού μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός, μέ τήν ἔλευσή του στόν κόσμο, μέ τή ζωή του, μέ τή σταύρωση καί τήν ἀνάστασή του, νά κερδίσουμε τή σω-τηρία μας. Τί κάνουμε ὅμως; Πῶς ἀντιμετωπί-ζουμε αὐτή τή δυ-να-τότητα καί τήν προοπτική;

Ὁ Συμεών προσευχόταν καί πα-ρα--καλοῦσε σέ ὅλη τή ζωή του νά δεῖ μόνο «τό

σωτήριον» τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς πού ἔχουμε τή δυνατότητα νά λάβουμε ἀπό τόν Θεό τή σω-τη-ρία μας, πόσο ἀλήθεια προσευ-χό-μα-στε γι᾽ αὐτήν; Πόσο ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό νά μᾶς ἀξιώσει τῆς σωτη-ρίας, νά μᾶς ἀξιώσει νά προ-ε-τοι-μασθοῦμε κατάλληλα πρίν νά πε-θά-νουμε γιά αὐτή τή μεγάλη δω-ρεά τοῦ Κυρίου μας, γιά τή σωτηρία μας;

Καί ἄν ὁ πρεσβύτης Συμεών προ-σευχόταν καί παρακαλοῦσε τόν Θεό τόσο ἐπίμονα γιά νά τοῦ ἐκ-πληρώσει τήν ἐπιθυμία καί τήν προσ-δοκία του καί παρ᾽ ὅλα αὐτά ὁ Θεός τόν ἄφηνε νά περιμένει καί νά τόν παρακαλεῖ συνεχῶς μέχρι νά τοῦ ἱκανοποιήσει τό αἴτημα, ἔχουμε συνειδητοποιήσει πόσο πε-ρισ--σότερο θά πρέπει ἐμεῖς νά προ-σευ-χό-μαστε καί νά παρακαλοῦμε κα-θη-μερινά καί ἀδιάλειπτα νά μᾶς χαρίσει ὁ Θεός τή σωτηρία μας;

Εἶναι ἀνάγκη νά τό συνειδητο-ποι-ή--σουμε ἀλλά καί νά κάνουμε τό αἴτημα τῆς σωτηρίας μας διαρκές καί καθημερινό αἴτημα πρός τόν Θεό, ἐφόσον μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός μᾶς συστήνει καί μᾶς προ-τρέ-πει νά θέτουμε ὡς πρῶτο αἴτη-μα τῆς προσευχῆς μας τή βασι-λεία τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τή σωτηρία μας, καί μᾶς ὑπόσχεται συγχρόνως ὅτι, ἄν τοῦ ζητοῦμε τή σωτηρία μας, ὅλα τά ὑπόλοιπα θά μᾶς τά προσ-φέρει ἡ ἀγάπη του. «Ζητεῖτε πρῶ-τον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ... καί ταῦτα πάν-τα προστεθήσεται ὑμῖν» μᾶς λέ-γει. Μᾶς ἀπαλλάσσει δηλαδή ἀπό κάθε ἄλλη μέριμνα καί φρο-ντί--δα, καί μᾶς ὑπόσχεται νά μᾶς δώσει ὅ,τι ἔχουμε ἀνάγκη, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τοῦ ζητοῦμε πρωτίστως νά μᾶς σώσει.

Ἄς θαυμάσουμε τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς προσφέ-ρει τό μεγαλύτερο δῶρο πού μπο-ροῦμε νά ἐπιθυμήσουμε, μᾶς προσ-φέρει τή σωτηρία μας, καί ἄς ἀκο-λουθήσουμε τό παράδειγμα τῆς ἐπίμονης προσευχῆς τοῦ δικαίου Συμεών, γιά νά χαρίσει καί σέ μᾶς «τό σωτήριον» του καί νά μᾶς ἀξιώ-σει τῆς σωτηρίας μας.

Ἑπομένως, ἀπό μᾶς ἐξαρτᾶται κατά πόσον θά ἐπιτύχουμε αὐτό τό ὁποῖο εἶναι ἡ σωτηρία μας. Ἐφόσον τό ζητοῦμε καί τό παρακαλοῦμε συνεχῶς στή ζωή μας, ὅλα τά ἄλλα, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος, θά μᾶς τά προσθέτει, φθάνει ἐμεῖς νά ζητοῦμε τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ